

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/51/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117011848
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117011848.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.03.2018 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania prokurátora z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/100/2017 zo dňa 06.10.2017 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. Bc. X. Q. - nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., R. mieru č. XXXX/XX,

u k l a d á

podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, I/ Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona ú h r n ť trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre účely výkonu uloženého trestu odňatia slobody ho z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 5 (päť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/100/2017 zo dňa 06.10.2017 bol obžalovaný Bc. X. Q. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona a prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

25.12.2016 v čase o 13.40 hod. viedol po ceste I/68 v úseku Šarišské Michaľany - Sabinov v km 66,170 v smere jazdy od Prešova smerom na Sabinov osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf, ev. č.: V. XXXD., pričom neprispôbil rýchlosť jazdy vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a po prejazde ľavotočivej zákruty, prešiel s motorovým vozidlom do protismeru, kde čelne narazil do protiídúceho osobného motorového vozidla zn. Fiat Punto, ev. č.: W. XXXO., ktoré v tom čase viedla Q.. B. F. v smere jazdy od Sabinova na Prešov, pričom pri zrážke utrpel spolujazdec na prednom sedadle motorového vozidla zn. Fiat Punto maloletý P. F., nar. X.XX.XXXX zranenia a to pomliaždenie mozgu s vnútro lebečným krvácaním pri zlomenine lebečnej klenby a spodiny, ktorým po prevoze do FNsP Prešov dňa 25.12.2016 v čase o 15.30 hod podľahol, Q.. B. F., nar. XX.X.XXXX utrpela

zlomeninu krčka ľavej stehnovej kosti, trieštivú zlomeninu strednej časti ľavej stehnovej kosti, trieštivú zlomeninu panvičky pravej bedrovej kosti, trieštivú zlomeninu ľavej pätovej kosti, zlomeninu II., V. - VII. rebra vpravo s hemotoraxom a pneumotoraxom, zlomeninu V. rebra vľavo, zlomeninu hrudnej kosti, tržne - zmliaždené rany na oboch kolenách, otras mozgu a prasklinu ľavého laloka pečene s predpokladanou dobou liečenia 4 až 8 mesiacov, Q.. V. F., nar. XX.X.XXXX utrpel trieštivú zlomeninu strednej časti ľavej stehnovej kosti s posunom úlomkov, otvorenú Monteggiaovu zlomeninu ľavého predlaktia, rozsiahly ľavostranný pneumotorax, otras mozgu I. stupňa, zlomeninu zuba č. 23, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie ľavej prednej a prednej steny hrudníka s predpokladanou dobou liečenia 5 až 6 mesiacov, maloletý J. F., nar. X.X.XXXX, utrpel mozgovo- lebečné poranenie pozostávajúce z pomliaždenia mozgu s krvácaním v ľavej spánkovo-záhlavnej oblasti, poúrazového opuchu mozgu, krvácania pod tvrdú plenu mozgovú (podplášťové), vtláčenia zlomeniny spánkovo-záhlavnej časti lebečnej klenby vľavo, praskliny pravej záhlavnej kosti v trieštivej zlomeniny pravej temeno-spánkovej časti lebečnej klenby, tržne zmliaždenú ranu ľavej spánkovej oblasti, pomliaždenie pravej čelovo-spánkovo-temennej oblasti, obojstranné pomliaždenia ramien s predpokladanou dobou liečenia 4 až 8 týždňov, maloletý Q. F., nar. XX.X.XXXX, utrpel otras mozgu I. stupňa, zlomeninu zubov č. 62 a č. 63, tržne zmliaždenú ranu dolnej pery vľavo s predpokladanou dobou liečenia 8 až 10 dní. Obvinený svojim konaním porušil ustanovenie § 16 ods. 1, § 137 ods. 1, 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

za čo mu bol podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, I/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba na 5 rokov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 7 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor proti výroku o treste z dôvodu neuloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody ihneď po jeho vyhlásení. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii napadnutého výroku vyslovil, že výrok o vine považuje za správny a zákonný. Vyslovuje však nespokojnosť s tým, že samosudca obžalovanému neuložil trest odňatia slobody nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia nad dolnou hranicou trestnej sadzby. Stotožňuje sa s odôvodnením rozsudku, pokiaľ ide o hodnotenie osoby obžalovaného poukazujúc na poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j/, I/ Tr. zákona pri neexistencii priťažujúcich okolností. Domnieva sa, že u nedbanlivostných trestných činov spôsobených na úseku cestnej premávky by sa nemalo vziať do úvahy len to, že podmiennečný trest bude na obžalovaného výchovne pôsobiť, s prihliadnutím na prevažujúce poľahčujúce okolnosti. Súd by sa mal dôsledne zapodievať otázkou, čo bolo príčinou dopravnej nehody, či došlo k závažnému porušeniu predpisov v cestnej premávke podľa zák. č. 8/2009 Z. z. a aké to malo následky pre poškodeného a jeho rodinu, napr. pre pozostalých. Z toho dôvodu sa nemožno uspokojiť len s vyjadrením, že obžalovaný svoje konanie oľutoval, rodine sa ospravedlnil, podieľal sa na náhrade nákladov a teda uložený podmiennečný trest je pre spoločnosť z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie postačujúci. Je postačujúci aj pre poškodenú rodinu, keď z nedbanlivosti obžalovaného došlo k porušeniu predpisov v cestnej premávke a k smrteľnému následku, ako aj k ťažkým ujмам na zdraví. Obžalovaný spočiatku svoju vinu nepriznával a teda nebol na pomoci orgánom činným v trestnom konaní. Svoju vinu priznával až potom, čo boli zabezpečené usvedčujúce dôkazy a to výpovede ďalších účastníkov cestnej premávky. Jeho obhajoba, že cesta nebola vyhovujúca, pretože na ceste bol kašovitý, mokrý sneh v tomto smere svedčí o tom, že rýchlosť vozidla neprispôbil daným podmienkam, t. j. stavu a povahe vozovky, ktoré skutočnosť mal predvídať a musel predvídať, pretože poveternostné podmienky boli neprispôsobivé na dlhšom úseku cesty, ako to uviedli aj svedkovia, ktorí boli účastníkmi tejto nehody. Zo zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody ako aj z fotodokumentácie vyplýva, že na vozovke je námraza, resp. ujazdený sneh a cesta nie je posypaná, viditeľnosť v dôsledku sneženia a hmly bola znížená. Zo znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy vyplýva, že obžalovaný v prechode vozidla do protismerného jazdného pruhu viedol vozidlo rýchlosťou 83 km/hod., pričom nehode bolo možné zabrániť za predpokladu, ak by vozidlo bol viedol rýchlosťou 75 - 80 km/hod. K nehode došlo mimo obce a teda povolená rýchlosť bola 90 km/hod. Obvinený predchádzal kolónu vozidiel v čase, keď na takýto úkon nemal vytvorené podmienky. S prihliadnutím na to, že obvinený závažným spôsobom porušil povinnosti vodiča v cestnej premávke, keď vedenie vozidla neprispôbil poveternostným podmienkam, o ktorých

vedel, keď vychádzal z kolóny vozidiel s úmyslom kolónu predchádzať i keď nemal vytvorené podmienky, keď vozidlo viedol vyššou rýchlosťou ako v danom čase a v danom úseku po prejazde zákruty bola primeraná. Zo strany obžalovaného došlo k závažnému porušeniu ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c/, § 15 ods. 1, § 137 ods. 1, 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, ktoré porušenia mali vplyv na závažnú dopravnú nehodu., pri ktorej jedna osoba zomrela a ďalšie 4 osoby utrpeli ťažké zranenia. Nebezpečná jazda obžalovaného mohla mať aj vážnejšie následky, ak by z oproti smeru prichádzala kolóna vozidiel, i keď takáto predvídavosť nemôže byť pre obžalovaného priťažujúcou okolnosťou. Vzhľadom na uvedené, t. j. nedisciplinovanosť, nezodpovednosť, nepredvídavosť obžalovaného pri vedení vozidla a následky, ktoré boli nehodou spôsobené, považuje uložený trest za neprimerane nízky. Takýto trest nezodpovedá následkom, ktoré nastali, pretože obžalovaný závažným spôsobom porušil predpisy v cestnej premávke a tak spôsobil nenapraviteľný následok - smrť človeka a ťažké zranenia. Vzhľadom na uvedené navrhol krajskému súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vo veci rozhodol tak, že obžalovanému popri treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel uloží aj nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z vyjadrenia obžalovaného podané jeho obhajcom vyplýva, že odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné, pretože uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody považuje za trest exemplárny so zreteľom na spôsobené následky, pričom takýto trest ani nie je potrebný, keďže sa k trestnej činnosti priznal, svoje konanie oľutoval, poškodeným sa ospravedlnil, pred spáchaním trestného činu viedol usporiadaný život a a uhradil náklady súvisiace s pohrebom neb. D. F.. Uloženie tohto trestu nie je ani adekvátne so zreteľom na to, že je v najproduktívnejšom veku, vedie usporiadaný život, má stabilnú prácu, a navrhovaný trest by nevytvoril správne podmienky pre jeho prevýchovu, ale naopak by ho demotivoval a trest si tak nesplní svoj účel. V jeho prípade je ochrana spoločnosti zabezpečená trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 7 rokov, ktorý je preňho aj značne obmedzujúci, pričom je dôvodné predpokladať, že práve tento trest zmení jeho postoj v pozitívnom slova zmysle, t. j. že bude dodržiavať zákon o cestnej premávke vo väčšej miere. S neprimeranou rýchlosťou, na ktorú poukazoval prokurátor, sa nestotožnil ani konajúci súd, čo vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, pritom medzná rýchlosť bola prekročená len o 2,6 km/h. Argument prokurátora o spôsobení nenapraviteľného následku nemôže byť podstatným, nakoľko samotné skutkové podstaty trestných činov, ktoré obžalovaný spáchal, predvídajú tieto následky a preto ich nemožno považovať za priťažujúce okolnosti. V súvislosti s rozhodovacou činnosťou poukázal na obdobné prípady nedbanlivostného usmrtienia spôsobeného dopravnou nehodou i na odvolacom súde pod sp. zn. 10To/31/2015, kedy o život prišli dve osoby a obžalovanému, ktorý sa k trestnému činu nepriznal, bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 5 rokov. V jeho prípade nebol následok spôsobený v dôsledku bezohľadnej alebo riskantnej jazdy, neprekročil najvyššiu povolenú rýchlosť a ani tzv. medznú rýchlosť, nebol pod vplyvom alkoholu alebo omamných látok, k trestnému činu sa priznal, jeho spáchanie oľutoval, pred spáchaním skutku viedol riadny život a poškodeným sa ospravedlnil, súčasne poškodeným boli uhradené náklady súvisiace s pohrebom, preto má za to, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo neprimerane prísne a v rozpore s rozhodovacou praxou súdov SR. S ohľadom na uvedené preto navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by zakladali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je dôvodné.

V prvom rade preskúmal odvolací súd procesný postup konajúceho súdu z pohľadu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť, pričom zistil, že takéto dôvody nie sú dané. Konajúci súd vykonal hlavné pojednávanie za prítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu za splnenia podmienok, pričom umožnil obžalovanému vyjadriť sa ku skutku kladenému obžalovanému za vinu, v rámci vyjadrenia ktorého obžalovaný nepoprel spáchanie skutku, ktoré po predpísanom procesnom postupe bolo prijaté súdom ako vyhlásenie o vine obžalovaného. Obžalovaný mal možnosť sa vyjadriť aj k dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní a tiež mal možnosť prezentovať svoj postoj k veci a svoj názor k ukladaniu trestu v záverečnej reči a v poslednom slove, čo využil. Za daných zistení odvolací súd konštatuje, že právo na porušenie obhajoby zistené nebolo.

Obžalovaný bol na podklade súdom prijatého vyhlásenia o vine uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ s poukázaním na § 138 písm. h/ Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ s poukázaním na § 138 písm. h/ Tr. zákona a s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 ods. 1 Tr. zákona, ktorú právnu kvalifikáciu skutku považuje aj odvolací súd za správnu a zodpovedajúcu zákonu. Ostatne, odvolanie proti výroku o vine nesmerovalo.

Následne odvolací súd preskúmaval napadnutý výrok o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 5 rokov za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 7 rokov, ktorý považoval konajúci súd za trest, ktorý zabezpečí účel vymedzený zákonom, teda nielen v rámci generálnej prevencie ale aj v rámci individuálneho posúdenia ako trestu dostatočného a vhodného na prevýchovu obžalovaného.

Konajúci súd priznal obžalovanému poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/, l/ Tr. zákona. Tomuto zodpovedá zistenie, že obžalovaný viedol pred spáchaním činu riadny život, na čo možno usudzovať z odpisu registra trestov, keď v ňom nemá žiadny záznam o odsúdení, z evidencie priestupkov, v ktorej má jeden záznam o spáchaní priestupku na úseku cestnej premávky, ak mu bola uložená pokuta vo výške 10,- eur za prekročenie rýchlosti, a z hodnotenia a z charakteristiky na menovaného, o ktorom neboli vyslovené negatívne poznatky. Okrem toho sa obžalovaný priznal a svoje konanie úprimne oľutoval, na čo možno usudzovať aj zo správania sa obžalovaného, keď sa poškodeným ospravedlnil a aj v súdnom konaní prejavoval účinnú ľútosť. S týmito závermi konajúceho súdu sa stotožnil aj odvolateľ a nenamietal ich.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadal konajúci súd na okolnosti prípadu a tiež na osobu obvineného, ako aj možnosti jeho nápravy a rozhodol o uložení trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 rokov. So zreteľom na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, na priznanie a oľutovanie spáchaného činu, na ospravedlnenie sa poškodeným a na nahradenie nákladov súvisiacich s pohrebom vyvodil konajúci súd záver, že uložený trest odňatia slobody je možné podmiennečne odložiť, avšak aby zabezpečil prevýchovu obžalovaného, je nutné uložiť dlhšiu skúšobnú dobu, pričom súčasne je potrebné uložiť aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dlhšiu dobu.

Ako to plynie z dôvodov odvolania, ich podstata spočíva predovšetkým v nesplnení podmienok pre uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody.

Podmienky podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody upravuje Trestný zákon v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a/, podľa ktorého súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Pokiaľ ide o výmeru trestu odňatia slobody, s touto sa stotožnil aj odvolací súd práve z dôvodov uvádzaných konajúcim súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré sú v tomto smere vyčerpávajúce. Preto iba v stručnosti ich dopĺňa, že v prípade konania obžalovaného ide o nedbanlivostné trestné činy, spôsobenie následkov ktorých odráža trestná sadzba ustanovená zákonodarcom, pritom z prevahy poľahčujúcich okolností možno usudzovať, že obžalovanému nie je ľahostajné jeho konanie, ktorého sa dopustil, a zistenia k osobe obžalovaného dokumentujú, že nejde o páchatel'a zvlášť narušeného, ale páchatel'a, ktorý sa dopustil prvýkrát protiprávneho konania posudzovaného v trestnoprávnej rovine.

Ak vyššiu výmeru trestu odňatia slobody odôvodňuje odvolateľ argumentujúc okolnosťami prípadu spočívajúcimi predovšetkým vo vedení motorového vozidla vyššou rýchlosťou a neprispôsobenie vedenia vozidla poveternostným podmienkam, o ktorých obžalovaný vedel, tak podľa názoru tieto okolnosti nie sú tak výnimočné, aby opodstatňovali zvýšenie výmery trestu odňatia slobody. Zo znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy plynie, že príčinou vzniku dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča po vozovke s nesúvislou vrstvou snehu a je možné len predpokladať, že k strate smerovej stability došlo buď z dôvodu prechodu ľavotočivou zákrutou rýchlosťou vyššou

ako je medzná rýchlosť alebo z dôvodu vyššej rýchlosti pohybu vozidla po neupravenej vozovke. Medzná rýchlosť vozidla pritom nebola výrazne vyššia, na čo poukázal aj konajúci súd, išlo o jej prekročenie o 2,6 km/hod. Iste, odvolací súd týmto nebagatelizuje konanie obžalovaného, ktorý svojím konaním spôsobil veľmi závažné následky, avšak vyhodnocuje všetky okolnosti prípadu majúce vplyv na ukladanie trestu. Sám odvolateľ v obžalobe ustálil na podklade zabezpečených dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní, že obžalovaný neprispôsobil rýchlosť jazdy vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky, v dôsledku čoho po prejazde ľavotočivej zákruty prešiel do protismeru. Tvrdenie odvolateľa, že obžalovaný mal vychádzať z kolóny s úmyslom ju predbiehať, nie je dokázaná a porušenie § 15 ods. 1 zák. č. 8/2009 nevyplýva z ustálených skutkových okolností. Na podklade skutkových zistení možno uzavrieť, že došlo k porušeniu § 16 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z., keď obžalovaný si nesplnil svoju povinnosť a rýchlosť jazdy neprispôsobil najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky.

Konajúci súd uložený trest odňatia slobody podmiennečne odložil majúc za to, že takto uložený trest je postačujúcim na potrestanie a prevýchovu obžalovaného s poukazaním na doterajší život obžalovaného, jeho beztrestnosť, priznanie a oľutovanie spáchaného trestného činu, na ospravedlnenie sa poškodeným a nahradenie nákladov súvisiacich s pohrebom neb. P. F., ktoré však zabezpečil jeho otec.

Hodnotenie osoby obžalovaného podľa názoru odvolacieho súdu by bezpochyby umožňovalo výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložiť, avšak okolnosti prípadu, najmä zohľadnenie správania sa obžalovaného pred dopravnou nehodou a spôsobenie následkov už takýto záver neumožňovali.

Zo zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní vyplýva bezohľadný spôsob jazdy obžalovaného pred dopravnou nehodou, v rámci ktorej obžalovaný vytvoril viaceré rizikové situácie, pri ktorých výrazne ohrozil ďalších účastníkov cestnej premávky. Svedkovia P. S., Z. S., D. B. a J. O. vypovedali, že obžalovaný na svojom motorovom vozidle čiernej farby zn. VW Golf riskantne a vysokou rýchlosťou predchádzal ostatné motorové vozidlá takým spôsobom, že vodiči jazdiaci v jeho jazdnom pruhu museli brzdiť, aby sa mohol zaradiť, keďže oproti išli motorové vozidlá, dokonca oproti idúci autobus sa stiahol na krajnicu, aby sa obžalovaný mohol zaradiť do svojho pruhu, pritom na ceste sa nachádzala kašovitá vrstva snehu. Z riskantného spôsobu jazdy, ktorý svedčí o ľahostajnom a nezodpovednom prístupe obžalovaného k ostatným účastníkom cestnej premávky, možno vyvodiť, že dopravná nehoda je vlastne dôsledkom mimoriadne nebezpečného spôsobu jazdy obžalovaného, ktorý vôbec nebral do úvahy zhoršené poveternostné podmienky.

Obhajoba síce namietala, že spôsob jazdy obžalovaného nebol pred dopravnou nehodou dokazovaný a preto na tieto okolnosti nemožno prihliadať, odvolací súd však túto námietku nepovažuje za právne významnú. Je potrebné si uvedomiť, že pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Ak by súd nemohol prihliadať na spôsob spáchania činu, zavinenie, či pohnútku len preto, že nevykonal dokazovanie k výroku o vine z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o vine, ukladaný trest by nemohol byť individualizovaný v zmysle zásad pre ukladanie trestu.

Napokon pri rozhodovaní o určení spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, t. j. či tento sa podmiennečne odloží alebo ho obžalovaný vykoná, bolo potrebné prihliadať aj na spôsobené následky, ktoré v prerokúvanom prípade sú veľmi závažné. Ako to vyplýva zo skutkových zistení, obžalovaný v dôsledku kolízie motorového vozidla, ktoré viedol, spôsobil nenapraviteľný následok, keďže došlo k vzniku takých ťažkých poranení u mal. P. G., ktoré neboli zlučiteľné so životom, súčasne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví trom osobám, pritom v dvoch prípadoch doba liečenia trvala niekoľko mesiacov (4-8) a jednej osobe spôsobil ľahkú ujmu na zdraví s dobou liečenia do 10 dní. Spôsobenie týchto ťažkých následkov vo svojom súhrne a v súhrne s hodnotením správania sa obžalovaného pred dopravnou nehodou neumožňovalo vyvodiť záver, že zabezpečenie ochrany spoločnosti a náprava páchatel'a sa dosiahne aj trest odňatia slobody nespojeným s jeho výkonom.

Ak aj obhajoba poukazovala vo svojom vyjadrení k odvolaniu na iné rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bol za smrteľný následok uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, v tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti predovšetkým to, že ukladanie trestu páchatel'ovi

trestného činu sa v každom prípade posudzuje individuálne a pri rozhodovaní o ňom sa prihliada na všetky tie okolnosti, ktoré významným spôsobom môžu ovplyvniť druh a výmeru trestu, medzi ktoré nesporne patrí aj dĺžka trestného konania nezavinená správaním sa obžalovaného, na čo bolo prihliadané vo veci vedenej pod sp. zn. 10To/31/2015. V posudzovanom prípade však od spáchania trestného činu uplynula doba 1 roka 3 mesiacov, ktorá je primeranou pre trestné stíhanie tohto typu trestných činov, preto na túto okolnosť nebolo možné prihliadať.

Vychádzajúc z vyššie rozvedených úvah odvolací súd vyvodil záver, že odvolacie námietky prokurátora sú dôvodné, a preto na podklade jeho odvolania podaného v neprospech obžalovaného zrušil napadnutý výrok o treste v rozsudku konajúceho súdu sp. zn. 1T/100/2017 z 06.10.2017 a na základe dokazovania vykonaného pred konajúcim súdom, ktoré poskytovalo dostatočný podklad pre rozhodnutie, odvolací súd rozhodol sám o uložení trestu tak, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 2 rokov a pre výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, keďže obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, z čoho logicky vyplýva, že pred spáchaním prerokúvaného skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Súčasne odvolací súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov, keďže prerokúvanej trestnej činnosti sa dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla. Vzhľadom k tomu, že obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, výmera uloženého trestu zákazu činnosti bola zmiernená na dobu 5 rokov, pretože doba výkonu trestu odňatia slobody sa v zmysle § 61 ods. 8 Tr. zákona do doby výkonu tohto trestu nezapočítava.

Takto uložené druhy trestov považoval odvolací súd za trest primeraný so zreteľom na zistené okolnosti prípadu a na možnosti nápravy obžalovaného v rámci jeho individuálneho posúdenia, a tiež z hľadiska verejného záujmu odradiť ostatných páchatel'ov od páchania trestnej činnosti na úseku cestnej premávky práve riskantnou jazdou.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhovel odvolaniu prokurátora.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.